

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota, sudkyňou JUDr. Stanislavou Noskovou, v právnej veci
žalobkyne: nar. bytom ,
zast. Združenie na ochranu práv občana – AVES, IČO: 50 252 151, sídlom Jána Poničana 9,
Bratislava proti **žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, IČO: 35 724 803, so sídlom
Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom
Pajštúnska 5, Bratislava **o zaplatenie 14.722,03 Eur s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 8.491,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.491,65 Eur od 31. 08. 2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobkyni **s a p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 15,36 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa podala na súd žalobu, ktorou sa na žalovanom po pripustení zmeny žaloby domáhala zaplatenia sumy 14.722,03 Eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnila tým, že spolu s právnym predchodcom žalovaného (Prvou stavebnou sporiteľňou) uzavreli dňa 22.06.2004 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 1364159 a 05 a 1364159 4 04, na základe ktorej je bol poskytnutý úver 200.000,- Sk (6.638,78 Eur) s tým, že ho spolu s príslušenstvom bude splácať pri dohodnutej úrokovej sadzbe 7,79%. Listom zo dňa 15.03.2011 pôvodný veriteľ od úverovej zmluvy odstúpil z dôvodu, že neboli uhradené viac ako dve splátky s omeškaním po dobu dlhšiu ako 2 mesiace a vyzval žalobkyňu na úhradu sumy 5.513,04 Eur. Odstúpením od zmluvy dňa 15.03.2011 sa zmenil nárok právneho

predchodcu žalovaného z nároku zo zmluvy na nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Právny predchodca žalovaného od zmluvy odstúpil dobrovoľne, avšak napriek tomu si uplatnil úroky a poplatky z úveru v exekučnom konaní na podklade notárskej zápisnice. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc). V tomto prípade, v dôsledku odstúpenia od zmluvy, vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie podľa § 457 OZ. Žalovaná si uplatnila svoje domnelé právo návrhom na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica zo dňa 22.06.2004. Notárska zápisnica, v ktorej povinný uzná záväzok, ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Notárska zápisnica bola spísaná v ten istý deň pri podpise úverovej zmluvy, pretože to bola podmienka vyplatenia úveru. Právny predchodca žalovaného dosiahol uznanie dlhu spôsobom, keď vyplatenie úveru podmienil predložením notárskej zápisnice a od žalobkyne ako spotrebiteľky nebolo možné očakávať, aby postrehla význam tohto prehlásenia, ktoré urobila do notárskej zápisnice. Podľa úverovej zmluvy bola žalobkyňa povinná úver splácať v mesačných splátkach po 2.099,- Sk (69,67 Eur). Z odstúpenia od zmluvy vyplýva, že žalobkyňa bola pred odstúpením od zmluvy v omeškaní s 2 mesačnými splátkami, t.j. od 08/2004 do 12/2010 uhradila 77 mesačných splátok v celkovej sume 161.623,- Sk (5.364,91 Eur). Počas exekúcie v období od 16.09.2011 do 20.04.2020 uhradila žalobkyňa pod variabilným symbolom EX 674/11 sumu 4.290,82 Eur. Žalobkyňa do 20.04.2020 zaplatila za poskytnutý úver celkovú čiastku 9.655,73 Eur, pričom v dôsledku zrušenia zmluvy mala vrátiť právnenému predchodcovi žalovanej len sumu 6.638,78 Eur a žalovanému platiť už nemala a nemá. Na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 2.300,- Eur, ktorú žalobkyňa uhradila v období od 11.07.2016 do 20.04.2020 a na strane právneho predchodcu žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 716,95 Eur, ktorú žalobkyňa uhradila v období od 08/2004 do 27.06.2016.

2. K podanej žalobe žalobkyňa pripojila Notársku zápisnicu N 220/2004, Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 22.06.2004, Uznesenie tunajšieho súdu č.k. 2Er/822/2011-40, zoznam úhrad, pohyby na bežnom účte vedenom v Tatra banke za obdobie 01.01.2016-27.04.2020, vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 06.12.2018, vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 30.12.2019. Počas konania žalobkyňa súdu predložila výpis z účtu za rok 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 – medziúver, výpis z účtu za rok 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 – stavebné sporenie, výpis z účtu v Tatra banke (Pozánová Silvia), detail pohybu suma 2.238,- Eur, 3.000,- Eur, 3.000,- Eur. Žalovaný – EOS KSI Slovensko, s.r.o. ku svojim vyjadreniam priložil Prílohu č. 3a a 3b k zmluve o postúpení pohľadávky, zoznam úhrad od 07.07.2004 do 02.09.2021, Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky. Pôvodne žalovaná v 2/ rade PSS súdu predložila výpis z účtu odstúpeného medziúveru a súdna exekútorka súdu predložila vyúčtovanie exekučného konania, konečné vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 31.08.2021, oznámenie zo dňa 20.09.2021.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení podľa § 167 ods. 2 CSP uviedol, že popiera účelové tvrdenia žalobkyne, ktoré sú v rozpore s jej predloženými dôkazmi a ktoré navyše ničím nepreukázala. Je zrejmé, že cieľom podanej žaloby je vyhýbanie sa plneniu záväzkov, ktoré jej vyplývajú titulom uzavretej zmluvy. K účinkom zániku zmluvy pri odstúpení žalovaný uviedol, že nesúhlasí so závermi žalobkyne v zmysle ktorých odstúpením od zmluvy došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku a nastúpeniu režimu bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobkyňa vôbec neberie v úvahu dohodu zmluvných strán o odlišných účinkoch odstúpenia

od zmluvy a v dôsledku toho nesprávne pripisuje odstúpeniu od zmluvy účinky zrušenia zmluvy od počiatku. Od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak tak ustanovuje zákon, resp. ak je to medzi účastníkmi dohodnuté. V tomto prípade si právny predchodca žalovaného a žalobkyňa dojednali možnosť odstúpenia od uzavretej zmluvy v čl. VII., rovnako tak si zmluvné strany dojednali, že v prípade, ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy, nedôjde k zániku zmluvy od začiatku, ale až doručením tohto odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane (čl. VII bod 7 zmluvy). Rozdielnosť týchto odstúpení sa prejavuje tým, že pokým v prípade odstúpenia od zmluvy s účinkami ex tunc dochádza k zrušeniu zmluvy od začiatku, čím sa na akékoľvek vzájomné plnenia strán automaticky nazerá ako na bezdôvodné obohatenie, odstúpením od zmluvy s účinkami ex nunc dochádza k zániku zmluvy až momentom účinnosti tohto odstúpenia, v dôsledku čoho plnenie, ktoré bolo poskytnuté pred zrušením zmluvy nemožno považovať za plnenie z neplatnej, resp. zrušenej zmluvy, a preto na takto poskytnuté plnenie nemožno aplikovať právny režim bezdôvodného obohatenia. V posudzovanom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalovaného k využitiu oprávnenia odstúpiť od zmluvy podaním zo dňa 15.03.2011. Nároky právneho predchodcu žalovaného vzniknuté pred odstúpením od zmluvy nemožno právne klasifikovať ako nároky z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa jedná o nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, keďže k jej zániku došlo až doručením oznámenia o odstúpení zmluvy. Je zřejmé, že v dôsledku prehliadnutia dohody o odlišných účinkoch odstúpenia od zmluvy, si žalobkyňa svojvoľne a nezákonne upravila výšku pohľadávky zo zmluvy, ktorá je t.č. vymáhaná v exekučnom konaní. Žalovaný ďalej poukazuje na to, že žalobkyňa doposiaľ v konaní ničím nepreukázala, že by od nej bolo prijaté plnenie titulom bezdôvodného obohatenia. Žalovaný v plnom rozsahu rozporuje tvrdenie žalobkyne, že splátky úveru splatné od augusta 2004 do decembra 2010 vo výške 5.364,91 Eur uhradila riadne a včas. Toto tvrdenie žalobkyne nebolo v konaní ničím preukázané a nemožno ho ani vyvodiť z odstúpenia od zmluvy. Z neho vyplýva len to, že žalobkyňa bola ku dňu jeho vyhotovenia v omeškaní so splnením viac ako 2 splátok (t.j. nie presne dvoch, ako to mylne uvádza žalobkyňa v podanej žalobe). Žalovaný má právny dôvod na prijatie plnení od žalobcu (záväzok zo zmluvy), a preto pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že svoj záväzok zo zmluvy splnila, resp. je tu iný dôvod, pre ktorý plnila bez právneho dôvodu, potom je jej procesnou povinnosťou toto tvrdenie relevantne v konaní pred súdom preukázať, nakoľko v opačnom prípade znáša riziko zamietnutia žaloby pre neunesenie dôkazného bremena. Žalobkyňa síce uniesla bremeno tvrdenia, kedy v žalobe tvrdí, že žalovanému titulom zmluvy pred odstúpením od zmluvy plnila sumou spolu vo výške 5.364,91 Eur a následne po odstúpení od zmluvy sumou vo výške 4.290,82 Eur, avšak tieto svoje tvrdenia žiadnym dôkazom nepreukázala, a preto ich žalovaný rozporuje v celom rozsahu. Žalovaný dňa 31.03.2015 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom predmetom postúpenia bola okrem iného aj pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy, ktorú postupca evidoval voči žalobkyni, a ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu vo výške 7.234,75 Eur s príslušenstvom. Ako vyplýva z príloh k podanej žalobe bližšie nešpecifikovaná osoba plnila na účet osoby, ktorej patrí účet č. IBAN SK 757500000004008058387. Žalobkyňa ničím nepreukázala, že jej patrí účet, z ktorého bolo plnené, a teda ani nepreukázala, že je to práve ona, na úkor koho došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Rovnako v zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že bezdôvodné obohatenie musí vydať ten, kto sa na úkor iného obohatí. Žalovaný popiera, že účet, na ktorý sa plnilo patrilo jemu, a preto namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor

obohatil. S prihliadnutím k dátumu podania žaloby 14.05.2020, preto žalovaný považuje v súlade s ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka akékoľvek plnenie žalobkyne poskytnuté pred 14.05.2008 na účet subjektu, ktorý sa mal podľa názoru žalobkyne na jej úkor bezdôvodne obohatiť, za premlčané. Pre úplnosť poukazuje žalovaný, že väčšina eventuálneho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bola plnená už viac ako tri roky pred podaním žaloby, a teda tento nárok bol nepochybne uplatnený až po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného žiada žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení podľa § 167 ods. 3 CSP uviedla, že záväzkový vzťah medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného vznikol na základe Zmluvy o úvere, žalobkyňa podmienky zmluvy porušila tým, že neplnila splátky riadne a včas, a preto právny predchodca žalovaného uplatnil právo upravené v článku VII Zmluvy o úvere a platne odstúpil od zmluvy. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov je dôvodné v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať občiansko-právnu úpravu a nie obchodné právo. Napriek tomu, že ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu je táto možnosť obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. K vznesenej námietke premlčania uviedla, že subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor, a kto sa neho úkor obohatil. Vyžaduje sa skutočná vedomosť, t.j. vtedy, keď oprávnený má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Ohľadne začiatku objektívnej premlčacej doby, nakoľko nárok na bezdôvodné obohatenie tvorí celok, v prípade postupného obohacovania sa, je rozhodujúce, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo. Od zaplataenia poslednej exekučnej splátky začala plynúť objektívna premlčacia doba pre nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa, teda začala plynúť 20.04.2020 a skončila by 20.04.2023 a keďže žaloba bola podaná na súd 13.05.2020 tak námietka premlčania nie je dôvodná.

K námietke nepreukázania bezdôvodného obohatenia žalobkyňa uviedla, že svoj nárok preukázala Vyúčtovaním exekučného konania a výpisom z bankového účtu, uznesením súdu o pripustení zmeny oprávneného v exekučnom konaní, z ktorých je zrejmé, akú sumu uhradila žalobkyňa na účet právneho predchodcu žalovaného a akú sumu uhradila na účet žalovaného. Ku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácii uviedla, že považuje za irelevantné, či účet na bankovom výpise je účtom žalovaného, pretože toto číslo určil súdny exekútor na poukazovanie exekučných zrážok. Dôležité je to, že súdny exekútor vystavil konečné vyúčtovanie exekúcie, ktorým je potvrdené plnenie žalobkyne v prospech žalovaného, keďže tento sa stal oprávneným namiesto jeho právneho predchodcu (PSS).

Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný si bol vedomý už pri nadobúdaní záväzku žalobkyne od PSS, že došlo k zrušeniu úverovej zmluvy ex tunc, táto vedomosť vyplýva z ním predloženej prílohy č. 3a a 3b k zmluve o postúpení pohľadávok. A teda už v čase podpisovania zmluvy o postúpení pohľadávok mal vedomosť a mohol očakávať, že žalobkyňa, ak sa dozvie, že zaplatila viac ako mala, dokonca na premlčanú pohľadávku, bude sa domáhať svojich práv na súde a žiadať vrátenia plnenia, ktoré poskytla nad rámec istiny.

Uplatnené trovy žalovaného považuje za neúčelné, pretože žalovaný má zamestnancov s právnickým vzdelaním II. stupňa a keďže je dostatočne kvalifikovaný na vymáhanie pohľadávok z bankových spotrebiteľských úverov a je znalý európskeho spotrebiteľského práva nepotrebuje zastúpenie v súdnych sporoch iniciovaných voči spotrebiteľom.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení podľa § 167 ods. 4 CSP uviedol, k účinkom zániku zmluvy pri odstúpení od zmluvy, že žalobkyňa - ako úverový neplatič, by sa v dôsledku takého výkladu aký má žalobkyňa a v dôsledku toho, že PSS bola nútená pre neplnenie zmluvných povinností zo strany žalobkyne odstúpiť od zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. 136459 1 05 1364159 4 04 dostala do výhodnejšej pozície oproti spotrebiteľom, ktorí si svoje povinnosti plnili riadne a včas, nakoľko by musela vrátiť len istinu poskytnutého úveru. Žalovaný ďalej trvá na tom, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, že by žalovaný resp. jeho právny predchodca od nej prijali plnenie titulom bezdôvodného obohatenia. Tiež rozporuje to, že by žalobkyňa uhradila splátky úveru splatné od 08/2004 do 12/2010 riadne a včas. Žalobkyňa svoje tvrdenia ohľadne úhrad 5.364,91 Eur (pred odstúpením od zmluvy) a 4.290,82 Eur (po odstúpení) žiadnym dôkazom nepreukázala. Dôkazné bremeno o existencii vzniku majetkového prospechu u oprávneného znáša postihnutý (žalobkyňa), uznesenie NS SR sp.zn. 6Obdo 16/2008 z 16.12.2008, uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo 117/2011 z 28.05.2012. K prijatiu bezdôvodného obohatenia u žalovaného nemohlo dôjsť, pretože tento mal právny dôvod na prijatie plnenia od žalobkyne a to z pohľadávky zo zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného by mohlo dôjsť len v prípade, ak právny dôvod plnenia žalobkyne nespočíval v hmotnom práve, teda v prípade, ak by podľa hmotného práva takáto povinnosť plnenia žalobkyne neexistovala. Keďže žalobkyňa v konaní nepreukázala vznik, výšku resp. dobu trvania bezdôvodného obohatenia, potom dôsledkom takéhoto nedostatku je neunesenie dôkazného bremena a strata sporu. K aktívnej a pasívnej vecnej legitímácii uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že by jej patril účet z ktorého bolo plnené a tiež účet na ktorý bolo plnené nepatril ani jemu a ani jeho právnenému predchodcovi a teda nie je preukázané, že by na úkor žalobkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu a ani že by on resp. jeho právny predchodca boli povinní prijaté plnenia vydať. Tie by mala vydať osoba, ktorá ich prijala a ak by touto osobou bol súdny exekútor, tak potom je on povinný na vydanie takéhoto plnenia a keď ho už poskytol tretej osobe, potom by si mohol tieto plnenia od tretej osoby vymáhať titulom bezdôvodného obohatenia.

K premlčaniu uviedol, že je vylúčené, že by tvrdené bezdôvodné obohatenie mohlo tvoriť akýsi celok, každé poskytnuté plnenie je samostatným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje samostatne. Takýmto výkladom by stačilo, aby sa uskutočnilo ďalšie plnenie a spôsobilo by to predĺženie celku bezdôvodného obohacovania sa a predĺženie plynutia premlčacej lehoty. S prihliadnutím k dátumu podania žaloby 14.05.2020 žalovaný považuje akékoľvek plnenie žalobkyne poskytnuté pred 14.05.2018 na účet subjektu, ktorý sa mal bezdôvodne obohatiť za premlčané.

K vzniku trov konania uviedol, že to bola práve žalobkyňa, ktorá iniciovala súdne konanie a tým zapríčinila vznik trov konania. Nevidí dôvod, aby na svoje zastúpenie v konaniach, ktoré vyvolala žalobkyňa vyťažoval svojich vlastných zamestnancov, ktorým na základe pracovných zmlúv prideluje inú prácu. Za zneužitie práva sa nepovažuje udelenie plnomocenstva advokátovi osobou, ktorá zamestnáva osobu s právnickým vzdelaním.

6. Právny predchodca žalovaného súdu oznámil, že ku dňu postúpenia bolo na konto medziúveru uhradených celkovo 4.174,27 Eur z toho do dňa odstúpenia od zmluvy bola uhradená suma 3.105,19 Eur, odo dňa odstúpenia od zmluvy po postúpenie pohľadávky to bola suma vo výške 1.069,08 Eur. Z konta stavebného sporenia sa zúčtovala na konto medziúveru pri odstúpení od zmluvy suma 1.856,31 Eur a to ako čiastočné vyrovnanie medziúveru, ktoré bolo započítané na poníženie istiny poskytnutého medziúveru. Celková

výška nezaplatených 5% ročných úrokov z omeškania ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku 30.03.2015 bola vo výške 1.089,83 Eur, a nezaplatených úrokov za úver 7,79% bola vo výške 1.700,96 Eur.

7. V návrhu na zmenu žaloby, žalobkyňa uviedla, že dňa 24.08.2021 uhradila na nútenú exekúciu 3.000,- Eur, dňa 25.08.2021 3.000,- Eur a dňa 26.08.2021 sumu 2.238,- Eur. Ďalej uviedla, že o dôvode bezdôvodného obohatenia sa dozvedela od svojho zástupcu dňa 07.05.2020. Preto si od žalovaného uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia a to v 3 ročnej objektívnej lehote, t.j. odo dňa 23.05.2017 do 16.10.2020 spolu v sume 10.038,- Eur s príslušenstvom (+ 5% ročný úrok z omeškania a trovy konania).

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 04.11.2021 uviedol, že žalobkyňa nepreukázala neexistenciu právneho titulu na prijímanie platieb na strane veriteľa a ani skutočnú výšku bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že posledné 3 úhrady spolu vo výške 8.238,- Eur boli urobené z účtu, ktorý nepatrí žalobkyni (nedostatok aktívnej vecnej legitímácie) a plnené bolo na účet, ktorého vlastníkom nie je žalovaný (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie). Na účet žalovaného bolo od súdnej exekútorky prevedené 6.648,38 Eur. Poukázal na to, že platba bola vykonaná v exekučnom konaní a podľa § 61 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie k 08.04.2011 bolo navrátenie do predošlého stavu v exekučnom konaní vylúčené. Teda v prípade, že dôjde k vykonaniu exekúcie, hoci sa neskôr ukáže, že exekúcia nemala byť vykonaná, nemožno už vykonaný exekučný úkon zrušiť. S návrhom na zmenu žaloby nesúhlasil.

9. Žalobkyňa podaním zo dňa 19.11.2021 zobrala žalobu späť voči pôvodne žalovanému 2/ - PSS. Žalobkyňa ďalej uviedla, že suma vymožená súdnou exekútkou je 13.278,82 Eur a trovy exekúcie vo výške 2.909,09 Eur, t.j. spolu 16.187,91 Eur. Z výpisov z účtov medziúveru a stavebného úveru je zrejmé, že v období od roku 2004 do roku 2011 žalobkyňa uhradila sumu 5.139,71 Eur. Teda celkovo uhradila sumu 21.327,62 Eur. Jej boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 6.605,59 Eur a teda na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 14.722,03 Eur. Z prehľadu obrátov od 07.07.2004 do 27.08.2021 je zrejmé, že žalobkyňa priebežne uhrádzala, splácala úver, naposledy dňa 26.08.2021 s tým, že žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia podala na súd dňa 13.05.2020, rozšírila dňa 08.10.2021, teda podala ju v 3-ročnej objektívnej premlčacej lehote a tiež v zmysle 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote. Nakoľko súdená vec tvorí jeden celok a skončenie bezdôvodného obohacovania sa nastalo dňa 31.08.2021 – zastavením exekučného konania. Na základe uvedeného žiadala o pripustenie zmeny žaloby tak, že na žalovanom požadovala zaplatenie sumy 14.722,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 14.722,03 Eur od 31.08.2021 do zaplatenia, ako aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 17Csp/43/2020-294 zo dňa 26.01.2022 bolo konanie voči pôvodne žalovanému 2/ - Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zastavené.

11. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 17Csp/43/2020-297 zo dňa 26.01.2022 bola pripustená zmena žaloby tak, že žalobný návrh bude znieť: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 14.722,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 14.722,03 Eur od 31.08.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti

rozhodnutia. II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

12. Tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec prejednal a po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

13. Žalobkyňa a Peter Kováčik ako dlžníci a žalovaná pôvodne 2/ (PSS) ako veriteľ, uzavreli dňa 22.06.2004 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, predmetom ktorej je poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom 1364159 1 05 vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur) do pridelenia cieľovej sumy a pri dodržaní zmluvných podmienok a VOP sa medziúver mal zmeniť na stavebný úver č. 1364159 4 04 vo výške cca 130.000,- Sk (4.315,21 Eur).

Až do pridelenia cieľovej sumy sa žalobkyňa zaviazala splácať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelnými mesačnými splátkami po 800,- Sk (26,55 Eur) mesačne. Výška úrokovej sadzby všetkých vkladov poukázaných na zmluvu o stavebnom sporení je 2% ročne. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 7,79% ročne. Za spracovanie medziúveru veriteľ vyrubil dlžníkovi poplatok vo výške 1.000,- Sk (33,19 Eur), s tým, že celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bola znížená o výšku poplatku za spracovanie medziúveru. Za vedenie účtu mimoriadneho medziúveru mal veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok 300,- Sk (9,95 Eur) ročne. Do nasporenia 35% cieľovej skupiny bol dlžník povinný vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne po 800,- Sk (26,55 Eur). Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru mesačnými splátkami po 1.299,- Sk (43,11 Eur) vždy ku 15-temu dňu v mesiaci. Ďalej sa dlžník zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,7% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.000,- Sk (66,38 Eur), vždy do 15-teho dňa v mesiaci, v rámci splátky sú aj úroky zo stavebného úveru. V ten istý deň 22.06.2004 žalobkyňa a jej manžel Peter Kováčik uznali svoj záväzok zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 22.06.2004 do notárskej zápisnice N 220/2004.

14. Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 2Er/822/2011-40 zo dňa 11.07.2016 súd pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného a to ta, že namiesto Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. do konania vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o.

15. Z výpisu pohybov na bežnom účte SK28 1100 0000 0029 3109 3232 vyplýva, že v období od 01.01.2016 do 27.04.2020, bolo na účet SK75 7500 0000 0040 0805 8387 VS 67411 (pravdepodobne účet súdnej exekútorke) vyplatených 2.500,- Eur.

16. Z vyúčtovania exekučného konania Ex 674/11 vyplýva, že ku dňu 06.12.2018 bolo v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. vymožených 3.465,47 Eur (2.524,08 Eur pre oprávneného, 941,39 Eur trovy súdnej exekútorke).

17. Z vyúčtovania exekučného konania Ex 674/11 vyplýva, že ku dňu 30.12.2019 bolo v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. vymožených 4.090,82 Eur (2.999,35 Eur pre oprávneného, 1.091,47 Eur trovy súdnej exekútorke).

18. Z výpisu pohybov na bežnom účte SK28 1100 0000 0029 3109 3232, názov účtu Poznánová Sofia vyplýva, že v období od 20.05.2020 do 26.10.2020, bolo na účet SK75 7500

0000 0040 0805 8387, VS 67411 (pravdepodobne účet súdnej exekútorke) vyplatených 250,- Eur.

19. Z vyúčtovania exekučného konania, predloženého súdnou exekútorke, ktoré bolo pôvodne omylom založené do exekučného spisu Ex 674/11 bolo zistené, že v rámci exekučného konania bolo od povinnej, v našom konaní od žalobkyne prijaté celkom 4.890,82 Eur a to v období od 16.09.2011 do 19.04.2021.

20. Z výpisu z účtu PSS za rok 2004-2011, medziúver bolo zistené, že žalobkyňa urobila vklady spolu vo výške 2.855,46 Eur (podľa jej tvrdenia však boli tieto vklady spolu vo výške 3.148,40 Eur, tu však musí súd konštatovať, že vo výpise chýba jedna strana z výpisu za rok 2009 a súd tak nemá vedomosť o vkladoch po februári 2009 až do decembra 2009).

21. Z výpisu z účtu PSS za rok 2004-2011, stavebný úver bolo zistené, že žalobkyňa urobila vklady spolu vo výške 1.990,77 Eur (podľa tvrdenia žalobkyne 1.991,31 Eur).

22. Z konečného vyúčtovania vymoženej pohľadávky Ex 674/11 vyplýva, že ku dňu 31.08.2021 bolo v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. vymožených 13.278,82 Eur (10.369,73 Eur pre oprávneného a 2.909,09 Eur trovy súdnej exekútorke).

23. Z platobnej histórie predloženej žalovaným vyplýva, že odo dňa uzavretia zmluvy 17.06.2004 do odstúpenia od zmluvy dňa 15.03.2011 bola uhradená suma 4.961,84 Eur, po zosplatnení úveru a do vydania upovedomenia o začatí exekúcie bola uhradená suma 80,- Eur, po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie 14.06.2011 do postúpenia 30.03.2015 bola uhradená suma 989,08 Eur a po postúpení pohľadávky bola uhradená suma spolu vo výške 9.327,65 Eur. Úroky z omeškania po postúpení pohľadávky boli vo výške 3.141,78 Eur.

24. Z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky vyplýva, že Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. postúpila spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. pohľadávku voči Valérii Kováčikovej spolu vo výške 7.234,75 Eur. Oznámenie bolo doručené 22.04.2015.

25. Zástupkyňa žalobkyne, ako aj právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 26.01.2022 zhodne uviedli, že sa pridržiavajú svojich písomných podaní a žiadne ďalšie dokazovanie vo veci nenavrhl.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len Obchodný zákonník alebo Obch. z.), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 502 ods. 1 Obch. z., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

28. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

30. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

33. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

34. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

35. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

36. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

37. V prejednávanej veci žalobkyňa, po čiastočnom späťvzatí a po pripustení zmeny žaloby, uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 14.722,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 14.722,03 Eur od 31.08.2021 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom poukazovala na právne účinky odstúpenia od zmluvy o úvere uzatvorenej s právnym predchodcom žalovaného. Žalovaný naopak vzniesol námietku nedostatku aktívnej/pasívnej legitímácie a námietku premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

38. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že právny predchodca žalovaného ako veriteľ so žalobkyňou a jej manželom ako dlžníkmi dňa 22.06.2004 uzavreli

zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 1364159 1 05 a 1364159 4 04 (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej im poskytol medziúver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur) do splnenia podmienok na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutia úveru. Tento medziúver im bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 7,79 % ročne, s poplatkom za spracovanie mimoriadneho medziúveru 1.000,- Sk (33,19 Eur), s výškou mesačnej splátky na účet zmluvy o stavebnom sporení 800,- Sk (26,55 Eur), do pridelenia cieľovej skupiny splácať úroky z mimoriadneho medziúveru po 1.299,- Sk (43,12 Eur), splatnosťou splátky 15. dňa v mesiaci, po splnení podmienok sa mimoriadny úver zmenil na stavebný úver vo výške cca 130.000,- Sk (4.315,21 Eur), ktorý bol dlžník povinný splatiť vrátane úrokov 4,70 % ročne mesačnými splátkami po 2.000,- Sk (66,30 Eur). Podľa čl. VII. zmluvy má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok. Zároveň bola spísaná notárska zápisnica N 220/2004, v ktorej povinné osoby (žalobkyňa a jej manžel) uznali svoj záväzok zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere čo do dôvodu a výšky.

39. V konaní bolo ďalej preukázané, že právny predchodca žalovaného (Prvá stavebná sporiteľňa a.s.) inicioval voči žalobkyni exekúciu na podklade notárskej zápisnice N 220/2004, pričom v rámci exekúcie Ex 674/11 žalobkyňa na vymáhanú pohľadávku uhradila sumu 13.278,82 Eur, z ktorej suma 10.369,73 Eur bola vyplatená právnomu predchodcovi žalovaného resp. žalovanému a suma 2.909,09 Eur bola poukázaná na trovy súdnej exekútorky. Uvedené preukazuje konečné vyúčtovanie z 31.08.2021. Súd ešte považuje za podstatné poukázať na to, že k zmene oprávneného v predmetnej exekúcii došlo uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 2Er/822/2011-40 zo dňa 11.07.2016 právoplatným dňa 21.04.2017. Minimálne odo dňa 21.04.2017 tak boli úhrady žalobkyne v rámci exekúcie poukazované na účet žalovaného. K ukončeniu exekúcie došlo v dôsledku vymoženía celého vymáhaného nároku.

40. V prvom rade súd pristúpil k preskúmaniu samotnej zmluvy, ktorú žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného uzavreli a túto posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v širšom kontexte aj s § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy. Je zrejmé, že právny predchodca žalovaného pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ vzhľadom na predmet podnikania a žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť a vo väčšine prípadov ide o formulárové zmluvy, čo platí aj v tomto konaní. Posúdenie zmluvy ako spotrebiteľskej napokon nebolo medzi stranami sporu sporným.

41. Vzhľadom na povahu úverovej zmluvy, na posúdenie zmluvného úverového vzťahu je potrebné s poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov. V nadväznosti na uvedené tak je potrebné právne účinky odstúpenia od zmluvy posúdiť v zmysle § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od počiatku a je povinnosťou zmluvných strán v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, čo predstavuje

bezdôvodné obohatenie sa, t.j. majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol titulom zrušenia zmluvy.

42. Z odstúpenia od zmluvy vychádzajúceho z použitia článku VII. Zmluvy a článku XIX bod 2 písm. a) Všeobecných podmienok vyplýva, že právny predchodca žalovaného v rozpore s výslovnou právnou úpravou v ustanovení § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikoval pri odstúpení od zmluvy ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, namiesto ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich odstúpenie od zmluvy. Právny predchodca žalovaného mal možnosť odstúpenia od zmluvy dohodnutú v článku VII. zmluvy, pričom podľa bodu 5. uvedeného článku odstúpením od zmluvy nezaničí záväzok dlžníka splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Podľa názoru súdu tieto ustanovenia sú v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa, nakoľko kladú spotrebiteľa do výrazne nevýhodnejšieho postavenia oproti všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku, v zmysle ktorej sa odstúpením od zmluvy táto zrušuje od počiatku a účastníci zmluvy sú povinní vrátiť druhému len to, čo podľa nej dostali. Z tohto dôvodu má súd za to, že nemožno prihliadnúť na ustanovenie článku VII. bod 4 zmluvy a Všeobecné podmienky, ktoré sú v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa. Zmluvné podmienky ustanovené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z uvedeného dôvodu nemožno priznať súdnu ochranu takto nevýhodne dohodnutým sankciám zo strany žalovaného (resp. jeho právneho predchodcu). Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu od zmluvy zachováva právo veriteľa na úrok, poplatky, iné príslušenstvo a iné sankcie z titulu porušenia zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane sankcií a príslušenstva popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa uvedenej zmluvnej podmienky dohodnutej medzi stranami sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

43. Právny predchodca žalovaného využil právo dohodnuté v zmluve, odstúpiť od úverovej zmluvy pre neplnenie zmluvných záväzkov zo strany žalobkyne. V článku VII. bod 7 zmluvy sa strany dohodli, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane. V konaní nebolo rozporované, že právny predchodca žalovaného platne odstúpil od zmluvy. Listom zo dňa 15.03.2011 právny predchodca žalovaného odstúpil od zmluvy, účinky odstúpenia od zmluvy nastali dňom jeho doručenia, z dôvodov tak ako to bolo súdom vyššie už uvedené.

44. Keďže v danej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri povinnej aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, pokiaľ nie je účastníkmi dohodnuté inak. Uzatvorená úverová zmluva tak bola odstúpením zo strany žalobcu zrušená od počiatku, čím vznikla na obidvoch stranách povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, t. j. uhradiť iba to, čo na základe zmluvy dostali. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalovaného účinne odstúpil od predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 15.03.2011 (doručené 18.03.2011). Vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka, odstúpením bola zmluva zrušená od začiatku a nastúpil medzi sporovými stranami režim bezdôvodného obohatenia.

45. Žalobkyňa tak uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dôvodne, ale len čiastočne. Výpisom z účtu odstúpeného medziúveru bolo ďalej preukázané, že právnym predchodcom žalovaného poskytnutá, resp. dlžníkmi, bola čerpaná celková suma bola vo výške **6.605,59 Eur** (dňa 29.06.2004 poskytnutá suma 5.311,03 Eur a dňa 21.07.2004 suma 1.294,56 Eur). Pokiaľ ide o výšku úhrad, súd považoval za preukázané, že v čase pred začatím exekúcie bola uhradená suma 4.961,84 Eur. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že v čase pred začatím exekúcie uhradila sumu 5.139,71 Eur, uvedené nepreukázala, pretože z ňou predloženého výpisu z účtu medziúveru vyplýva, že žalobkyňa uhradila v danom období sumu 4.846,23 Eur, avšak bolo zistené, že vo výpise z účtu za rok 2009 chýba jedna strana, výpis je len do 31.03.2009. Súd tak vychádzal z úhrad, ktoré deklaroval žalovaný vo výške 4.961,84 Eur, a teda úhradu v tejto výške možno považovať medzi sporovými stranami za nespornú. V priebehu exekúcie (t.j. od 01.04.2011 do 27.08.2021) žalobkyňa vykonala úhrady spolu v sume 13.278,82 Eur, čo nesporne vyplýva z konečného vyúčtovania exekúcie (č.l. 166 spisu), pričom podľa vyjadrenia súdnej exekútorky, o ktorom súd nemal pochybnosti, úhrady v prospech oprávneného predstavovali sumu 10.369,73 Eur a zvyšok v sume 2.909,09 Eur bol započítaný na trovy exekúcie. Celkove tak žalobkyňa v prospech právneho predchodcu žalovaného resp. v prospech žalovaného vykonala úhrady v sume **15.331,57 Eur** (4.961,84 Eur + 10.369,73 Eur). Žalobkyňa nesprávne do bezdôvodného obohatenia započítavala aj sumu 2.909,09 Eur, pretože táto suma bola použitá na úhradu trov exekúcie, a teda túto sumu si ponechala súdna exekútorka, a preto v tejto časti žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný. Bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne tak predstavuje sumu **8.725,98 Eur** ako rozdiel medzi sumou čerpanou 6.605,59 Eur a sumou už uhradenou 15.331,57 Eur.

46. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej a pasívnej legitimácie, čo dôvodil tým, že určitá bližšie nešpecifikovaná osoba s číslom účtu SK28 1100 0000 0029 3109 3232 plnila na účet osoby, ktorej patrí účet SK75 7500 0000 0040 0805 8387 a teda žalobkyňa nepreukázala, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a tiež, že účet na ktorý plnila, by patril žalovanému a teda nepreukázala, že by tieto plnenia získal. K uvedenému súd dopĺňa, že sa nemôže prikloniť k tvrdeniu žalovaného o nedostatku či už aktívnej alebo pasívnej legitimácie, pretože je zjavné, že bolo plnené na už prebiehajúcu exekúciu, plnenia boli uhrádzané k variabilnému symbolu 67411, čo zodpovedá aj číslu exekúcie, ktorá bola vymáhaná voči žalobkyne a súdu sa javí takýto zúžený výklad v tomto prípade za nespravodlivý. Žalobkyňa nemala uloženú povinnosť uhrádzať len z účtu, ktorého by bola sama majiteľkou a teda vo výsledku tie finančné prostriedky vynaložila ona sama, akurát prostredníctvom cudzieho účtu, či už z dôvodu, že ona sama účet nemala alebo aj z iného dôvodu. Čo sa týka pasívnej legitimácie, je pravdou, že bolo plnené na účet, ktorého vlastníkom nebol žalovaný, ale ako aj vyplýva z konečného vyúčtovania, finančné prostriedky vo výške 10.369,73 Eur boli vymožené pre oprávneného. Z týchto finančných prostriedkov sám žalovaný vo vyjadrení potvrdil, že v jeho prospech (teda po postúpení pohľadávky) bola vymožená suma 9.327,65 Eur, a teda v tejto výške aj prijal plnenie od žalobkyne, avšak prostredníctvom súdnej exekútorky, čo on sám ani nepoprel. Keďže bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne predstavuje sumu 8.725,98 Eur a žalovaný v rámci exekúcie prijal plnenia vo výške 9.327,65 Eur, treba konštatovať, že je daná jeho pasívna vecná legitimácia na vydanie bezdôvodného obohatenia.

47. Napokon, súd uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia posúdil z pohľadu uplatnenej námietky premlčania, ktorú vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú.

Z ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna doba), pričom najneskôr sa premlčí za tri roky (objektívna doba) a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca, a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Uvedené tiež znamená, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou.

48. Pre posúdenie námietky premlčania súd v prvom rade poukazuje na to, že vychádzal z prijatých úhrad, ktoré preukázal žalovaný (viď. rozpis č.l. 220 spisu), pretože tieto prijaté úhrady reálne zodpovedajú tomu, čo žalovaný prijal ako bezdôvodné obohatenie. Súčasne sa zhodujú aj s úhradami preukazovanými žalobkyňou, z ktorých ale časť bola započítaná na trovy exekúcie, a teda v tejto časti nie je žalovaný pasívne legitimovaný, ako už súd uviedol vyššie. V nadväznosti na rozpis prijatých úhrad tak možno konštatovať, že bezdôvodné obohatenie v sume 8.725,98 Eur predstavuje úhrady v období od 17.10.2016 do 02.09.2021; z úhrady zo dňa 17.10.2016 bezdôvodné obohatenie predstavuje len sumu 6,33 Eur. Z týchto úhrad, pokiaľ ide o uplynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, treba konštatovať, že keďže žaloba bola podaná na súd dňa 13.05.2020, tak všetky úhrady, ktoré žalobkyňa vykonala pred 13.05.2017 (bez ohľadu na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby), sú premlčané v rámci 3-ročnej objektívnej premlčacej doby. Jedná sa tak o úhrady spolu vo výške **234,33 Eur**, vykonané v čase od 17.10.2016 do 21.03.2017, t.j. 6,33 Eur + (6 x 38,- Eur). Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, súd je toho názoru, že pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnená osoba z bezdôvodného obohatenia v konkrétnom prípade dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil a teda rozhodujúci je subjektívny moment, kedy sa dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva, pričom nie je rozhodujúce, že oprávnená osoba mala možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Žalobkyňa v predmetnej veci uviedla, že tieto skutočnosti sa dozvedela dňa 07.05.2020, kedy aj udelila plnú moc na zastupovanie svojej zástupkyňi. Súd však tomuto tvrdeniu nemohol uveriť a to predovšetkým s poukazom na už prebiehajúcu exekúciu Ex 674/11, v ktorej povinnú (žalobkyňu) od 27.03.2017 zastupovala tá istá zástupkyňa, ako aj v tomto spore. Táto v marci 2017 podala návrh na zastavenie exekúcie spolu s návrhom na odklad exekúcie, ktorý dôvodila neúčinným exekučným titulom, ktorým v exekučnom konaní bola notárska zápisnica N 220/2004. V danom spise sa okrem notárskej zápisnice nachádza aj zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Z predložených listinných dôkazov ďalej vyplynulo, že najskôr dňa 06.12.2018 žalobkyňa obdržala vyúčtovanie exekúcie (viď. č.l. 21 spisu), z ktorého sa dozvedela o úhradách, ktoré dosiaľ v rámci exekúcie vykonala, a teda v danom čase mala k dispozícii údaje, ktoré jej umožňovali podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. údaje o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. V tom čase už mala splnomocnenú zástupkyňu, ktorá má vedomosti a tiež skúsenosti s hájením záujmov spotrebiteľov a tá už mala k dispozícii všetky potrebné listinné dôkazy, z ktorých jej bol zrejмый rozsah bezdôvodného obohatenia a keďže v tom čase už bola postúpená pohľadávka na EOS KSI Slovensko s.r.o. (na žalovaného) tak už mala aj vedomosť o osobe obohateného. To, že žalobkyňa plnila aj po tomto termíne a tým sa menil rozsah obohatenia je podľa názoru súdu nepodstatné, pretože už samotná žalobkyňa si musela byť vedomá rozsahom obohatenia,

ktorý sa zvyšoval v podobe jej splátok. Subjektívna premlčacia doba by tak uplynula 06.12.2020 a keďže žalobu na súd doručila dňa 13.05.2020, učinila tak v rámci 2-ročnej subjektívnej doby. Úhrady, ktoré teda žalobkyňa vykonala v období od 18.05.2017 do 13.05.2020 (t.j. do podania žaloby na súd), ako aj ďalšie úhrady, ktoré vykonala v rámci už súdneho konania, tak nie sú premlčané, pretože ich uplatnila v rámci 2-ročnej subjektívnej ako aj 3-ročnej objektívnej premlčacej doby. Spolu tieto úhrady predstavujú sumu **8.491,65 Eur**.

49. Súd ešte dopĺňa, že sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, jeden nárok na plnenie, nakoľko má za to, že pri pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, je potrebné z hľadiska premlčania považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného premlčania a teda na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia lehota osobitne.

50. Keďže žalovaný na základe zaniknutej zmluvy získal majetkový prospech, je povinný ho vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia, a to v rozsahu rozdielu medzi sumou čerpanou a sumou už uhradenou, znížené o trovy exekúcie a o premlčané úhrady. S poukazom na vyššie uvedené je potom žalovaný povinný vrátiť žalobkyni sumu vo výške 8.491,65 Eur (ako rozdiel medzi sumou uhradenou vo výške 18.240,66 Eur a poskytnutou sumou úveru 6.605,59 Eur, taktiež sumou vo výške 2.909,09 Eur – trovy exekúcie, ktoré boli uhradené súdnej exekútorke a preto v tejto časti žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný a tiež sumou 234,33 Eur – premlčané úhrady, t.j. 18.240,66 – 6.605,59 – 2.909,09 – 234,33), vychádzajúc z právnej úpravy ustanovenej § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej každý z účastníkov zrušenej zmluvy je podľa zákona povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni práve sumu vo výške **8.491,65 Eur**, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti z dôvodu nepreukázania vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške ako tvrdí žalobkyňa súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II. rozsudku).

51. Nakoľko sa žalovaný s nesplnením peňažného záväzku dostal do omeškania, súd žalobkyni priznal aj úrok z omeškania avšak vo výške 5 % ročne zo sumy 8.491,65 Eur od 31.08.2021 do zaplatenia. Uplatnená výška úroku z omeškania (10%) nezodpovedá ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a preto súd priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.491,65 Eur od 31.08.2021 do zaplatenia.

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyni priznal čiastočný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, teda z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobkyňa je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobkyňa sa domáhala zaplata sumy 14.722,03 Eur s príslušenstvom, no súdom jej bola priznaná len suma 8.491,65 Eur s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobkyne 57,68 % a úspech žalovaného (neúspech žalobkyne) 42,32 %. Čistý úspech žalobkyne potom predstavuje 15,36 % (57,68 % - 42,32 %), keď od úspechu žalobkyne bolo potrebné odrátať úspech žalovaného. Súd zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).

Rimavská Sobota, 23. februára 2022

JUDr. Stanislava Nosková
s u d k y ň a

Doručenka

Odosielať a prijímať

Odosielať

ico://sk/00165816

Prijímať

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

09.03.2022 18:44:22

Doručovaná správa

Identifikátor správy

623161af-3dd7-4976-ac0b-7bd937edbabe

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmlenc#sha512>

Digitálny odtlačok správy

h1Bj3MvX83mUCT0d+4QIJXntNUmU7WJ3Szv
muhhuCcDe6gPTfB6k7Sov87iYTZB6r6VS3w6h
1zrceotslnqPCQ==

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

ef2a0a2b-034b-4bb1-9f6d-1ed6ca0bab87

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

f14e12ad-8830-4f36-957b-434fa508f942

Notifikácia o doručení k 17Csp/43/2020-309 rozsudok K 14/3 zn: 3.637.493

Odosielateľ a prijímateľ

Identifikátor odosielateľa

ico://sk/00165816

Identifikátor prijímateľa

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum uloženia správy

23.02.2022 15:01:37

Úložná lehota (počet dní)

15

Dátum uplynutia doručenia

10.03.2022 23:59:59

Správa na doručenie

Identifikátor správy

623161af-3dd7-4976-ac0b-7bd937edbabe

Predmet správy

17Csp/43/2020-309 rozsudok K 14/3 zn:
3.637.493

Typ správy

00166073.UradnyListSud.sk

Poznámka

Pri doručovaní správy sa uplatňuje fikcia doručenia. Po uplynutí dátumu doručenia a neprevzatí správy sa doručovaná správa považuje za doručenú.

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

ef2a0a2b-034b-4bb1-9f6d-1ed6ca0bab87

Názov elektronického dokumentu

ef2a0a2b-034b-4bb1-9f6d-1ed6ca0bab87.asice

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

f14e12ad-8830-4f36-957b-434fa508f942

Názov elektronického dokumentu

Rozsudok___podpisane_osobne.asice